

המונופול של מכון התקנים הישראלי

לא עומדים בתקן

צילום: יוסי זיליגר

מתוחבי). המשמעות היא כי למשעה לא היה עוד צורך לעורק את התחנה המיחודה בין מוצר החיש' מל המוביילים למזהם היישראלי מושם שהמתאים夷שה את העבודה. ניתן היה לרכש בזול' נכסשי חשמל, מחשבים אישיים, מטענים ומוצרים נוספים, כל' לע' רוך התאמה מיוחדת למזהם. פעם, אגב, מתאימים שכאלה היו נפוצים בארץ. כשהם הגיעו במכון התקנים היו כונתו, כך הוא מספר, אמר לו מאן דהוא: "צמחו לשלשות בכף היד לפני שתקבל את האישור". וכך היה. את הפניה הראשונית שיגר אוסקר בשנת 2000 למנהנו על התקינה במשרד התשתיות. אחרי שנתיים השיב לו להלה, באשרו של השור דאו אודו אלמרט, כי פניו מוגדרת ויש לשנות את התקן, "תחולך שידך חח' שנה".

אלא שמקורותיו של אוסקר בתמ"ת אמרו לו כי קלושים הסיכויים שהתקן ישונה, ולכן הוא לא התפע' לא שazzi השנה התקאן פ' ישיה. "הסיבה לכך פשוטה. המתאים הפקיד את עכודת המכון למיתרת. היבואנים של מכשירי החשמל טענו בצדך שאין צורך בתוכו תקן של המכון כדי לאשר מכשיר חשמל. המתאים פטור את כל הבויות". בסופו של דבר דורך נכתב התקן והתרפס ברשותות, אך המתאים של או' סקה, הפלא ופלא, לא עומד בו. לאוסקר ברור שיצרו המכון את התקן באופן כזה שלא יתאים למוצר שלו. הוא לא מאמין שנסיבות ענייניות פסלו את המוצר,

noch אוסקר: "כולם שותקים כי הם מפחדים. לי כבר אין מטה לפחד, ולך החלטתי לתבוע אותם בבית משפט כדי שגורם שלishi יכויע' באותו רגע שתבעתי אותם הוג' דרתי על ידם באופן רשמי. כיבואן מפוא אושן. הודיעתי להם שגם על כן אנגל אתם משפט שגם ירדן מהענין רשותית, אף שבפועל כך הם מתנהגים אליו. אכן במחסנים עדין שוכבים 40,000 מתחאים שמוחכים לאישור"

מכון התקנים. וכל זה לאחר שהסוללות האלה עברו את הבדיקות המחייבות ביותר של מכוני התקנים הוטבים ביותר בארה"ב ואירופה. אבל כאן בארץ חיכ' מים יותר מכלם, ולא מקרים בתקנים. כאמור, כל שתקופת ההמתנה בגין עולמה ממון רב. בנוסף, כל בדיקה עליה מאות ורבות של דולרים. למעשה, על כל בדיקה אתה ממשם לפחות פעמיים. פעם ראשונה על המכון הגדגמי, לפני יבואו הסחוורה עצמה, ופעם שנייה כאשר אתה מביאו את הסחוורה. בכל פעם שתהה מביאו סוג חדש של סוללה – אבצע, זעירה, גדרלה וכו' – אתה חייב לעורק בדיקה חדשה שעולה נמוך בחו'ל בעשרות אירו, אך אוסקר התקון לשוק נמכר בחו'ל נמוך – 1,000-1,200 דולר. כיום 35%-45% מהמוצרים הסוללה בשוק נובעים מהעלויות היישירות והעקיפות שיוצר

ליובאים רבים יש בطن מלאה על מכון התקנים הישראלי, הגוף הממשלתי היחיד המוסכם להעניק תוא תקן למוצרים ולאשר את שיווקם. בין השאר הם מדברים על תשלומים מיוחדים, עיכובים של חודשים בנמל, וחידושים לשיחיות. יבואן: "אני מביא מוצר עם תוווי תקן אירופיים, אך הם מתעקשים לגבות כסף ולבדק בעצם. בסוף הם בכלל לא מסתכלים. אני יכול לשים עגבניה בكونטיינר, ולאחר אישור"

Ariel Cohen

מו פזמון חזר על עצמו הספר. תהליך פשוט של בדיקת תkinות המוצר והופר למפע יסורים עברו היבואן, היצן או מציגו הפטנט. קחו למשל את המכון שמייבא לארץ 14,000 פריטים הקשורים לענף האלקטרוניקה – ג'קטים לטרנזיס טורים, רכיבים לטלויזיות, כבלים חשמליים ועוד –